

forbindes ved fælles Konge og ved en under gensidig Frihed indgaaet Overenskomst. Denne Overenskomst omfatter de samme Emner som Forslaget af 1908 med følgende Undtagelser: Statsydelse til Kongen og Kongehuset fastsættes af hver Stat for sig (§ 5); Island fører eget Handelsflag, ogsaa udadtil; Omtalen af et fælles Forsvarsvæsen er udeladt, da Island ikke har noget Forsvarsvæsen, ligesom det ikke fører noget Orlogsflag (§ 19).

Med Hensyn til Overenskomstens Revision og dens mulige Opsigelse er der indført en noget kortere Tidsfrist end i Forslaget af 1908; men samtidig er en Ophævelse gjort betinget af, at Beslutning herom vedtages i et af Landene med kvalificeret Majoritet saavel af den lovgivende Forsamling som ved Afstemning af Vælgerne (§ 18).

De islandske Udvalgsmedlemmer fremsætter følgende Udtalelse:

Ved Forhandlingernes Begyndelse foreslog de islandske Udvalgsmedlemmer, at der blev vedtaget en særlig Traktat angaaende Kongefællesskabet og andre grundlæggende Bestemmelser vedrørende Islands og Danmarks Forbindelse. Derefter skulde der indgaaes en anden Overenskomst angaaende andre Anliggender, der maatte blive Genstand for fælles Udøvelse eller paa anden Maade vedrøre begge Stater. De danske Udvalgsmedlemmer mente, at den danske Rigsdag ved Vedtagelse af Bestemmelser om Landenes Forbindelse ikke kunde benytte anden Fremgangsmaade end den for Loves Vedtagelse gældende. For begge Udvalgenes Medlemmer stod det klart, at det var underordnet, paa hvilken Maade Forbundsbestemmelserne blev vedtaget. Enhver af Parterne vilde benytte den af deres Forfatningslove og Tingenes Forretningsordener følgende Fremgangsmaade. Endvidere var begge Udvalgenes Medlemmer enige om, at det ogsaa var af underordnet Betydning, i hvilken Form Forbundsbestemmelserne fremtraadte, hvad enten i et eller to Dokumenter, idet der ikke eksisterer bestemte Regler for mellemstatlige Overenskomsters Form. Indholdet er det afgørende. Derom mener Udvalgene, at der ikke kan herske nogen Tvivl. De her omhandlede Forbundsbestemmelser kommer i Stand ved Overenskomst, hvor to ligeberettigede Parter forhandler om en bestemt gensidig Forbindelse, hvorved begge Parter kun forpligter sig af egen fri Villie uden at være tvungne dertil af noget fremmed Magtbud.

I Henhold til det foran anførte har de islandske Udvalgsmedlemmer heller ikke ment, at det var af Betydning, om der om Forbundsbestemmelserne blev anvendt Benævnelsen „Sambandsløg“ paa Islandsk og „Forbundslov“ paa Dansk, idet det til Trods derfor er klart, at deres Indhold, med Undtagelse af Kongefællesskabet, hviler paa en Overenskomst, hvilket ogsaa anerkendes i nærværende Forslags §§ 1 og 18.

Om enkelte Bestemmelser i Forslaget tilføjer det samlede Udvalg:

Til § 6.

Af Landenes Selvstændighed følger selvstændig Statsborgerret. Derfor er der fra dansk Side lagt Vægt paa at fastslaa, at alle statsborgerlige Rettigheder er fuldt ud gensidige uden Forbehold eller Indskrænkning. Af denne Gensidighed følger, at enhver nu bestaaende Indskrænkning i den fulde indbyrdes Ligestillethed bliver at ophæve (saasom den af Islands Forfatningslov af 19. Juni 1915 § 10 fremgaaende Ulig-
hed i Valgretten).

Da hvert af Landene selvstændig meddeler Statsborgerret (Indfødsret), der tillige faar Virkning i det andet Land — hvilken Ordning er i Samklang med den i Kommissions-Forslaget af 1908 indeholdte — gaar man ud fra, at Reglerne for Statsborgerrets Erhvervelse og Fortabelse vedbliver at være indbyrdes overensstemmende mellem de to Lande.

Hvad særlig angaar den gensidige Ret til Fiskeri paa Sømraadet, er det fra islandsk Side blevet fremhævet, at de faktiske Forhold gør denne Gensidighed mere værdifuld for de Danske end for Islænderne. Man har derfor fremsat et Ønske om, at der aabnes Island Adgang til Fiskeri paa Grønlands Sømraade. Dette lader sig